

ÎNCHEIERE

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de SA „Termoelectrica”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată (acțiune oblică) a SA
„Termoelectrica”, în interesele ACC „NR. 118”, către Vadim Glazcov și Marianna
Glazcova cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul declarat de Vadim Glazcov și Marianna Glazcova împotriva
hotărârii din 01 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a fost
admisă cererea de chemare în judecată,

c o n s t a t ă:

La 31 mai 2018, SA „Termoelectrica”, în interesele ACC „NR. 118”, a depus
cerere de chemare în judecată, acțiune oblică, (concretizată pe parcurs) împotriva lui
Glazcov Vadim și a Mariannei Glazcova, prin care a solicitat încasarea solidară a
datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 9591,21 de lei, acumulată până
în luna aprilie 2018, pentru apartamentul nr. XX din XXX, precum și a taxei de stat în
mărime de 292,83 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contractului de livrare a energiei
termice în apă caldă nr. 118 din 01 noiembrie 2005, încheiat între „Termoelectrica”
SA (până la redenumire SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2 Chișinău” –
succesorul în drepturi al „TERMOCOM” SA în procedura falimentului) și ACC „NR.
118”, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei
termice furnizate. Din cauza neonorării obligațiilor de plată a ACC „NR.118”, la ziua
de 25 mai 2018, s-a format o datorie în sumă totală de 169910 de lei, devenind de fapt
debitorul SA „Termoelectrica”.

În urma consumului de energie termică, ACC „NR. 118” a prestat la rândul său
servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți
proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai

blocurile locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor (chitanțelor) primite, iar în caz de neachitare, ACC „NR. 118” este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei, și chiar are obligația de a o face pentru a stinge creanța sa față de „Termoelectrica” SA din contul achitărilor efectuate de către subconsumatori restanți.

ACC „NR. 118” nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat în judecată pârâții pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 9591,21 de lei, acumulată până în luna aprilie 2018, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și a altor cheltuieli de judecată, în consecință omițând exercitarea drepturilor și acțiunilor sale, fapt care îl pune în imposibilitatea de a achita pe creanțele sale față de „Termoelectrica” SA, devenind de fapt debitor, cu riscul de a nu-și putea satisface creanța.

Pentru a evita consecințele prejudiciabile, este în drept de a-și exercita dreptul de a se adresa în judecată cu acțiune în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane prin acțiunea oblică, întrunind toate condițiile prevăzute în art. 598 și 599 Cod civil, deoarece are un interes serios și legitim de a conserva creanță ACC „NR. 118” la consumul de energie termică, manifestată prin neglijarea sau refuzul de a-și exercita drepturile sale, creanța fiind una certă, lichidă și exigibilă.

Conform informației din Registrul bunurilor imobile, pârâții Glazcov Vadim și Glazcova Marianna sunt proprietarii apartamentului XXX, iar în baza contului personal deschis la ACC „NR. 118” pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Pârâții nu au achitat serviciile prestate, iar datoria formată până în luna aprilie 2018 constituie suma de 9591,21 de lei pentru energia termică furnizată, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Potrivit pct. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Administratorul fondului locativ repartizează cantitatea de energie termică furnizată de „Termoelectrica” SA între proprietarii/chiriașii de apartamente înregistrați la cadastru, în baza conturilor personale, iar obligația ultimilor, în ceea ce privește achitarea serviciilor prestate, decurge din același act juridic, având la bază aceleași temeuri de fapt și de drept, care dau naștere caracterului comun al acestor obligații, inclusiv a coparticipării procesuale obligatorii pentru pârâții acționați prin intermediul acestei acțiuni, care dă naștere și la răspundere solidară a pârâților Glazcov Vadim și Glazcova Marianna.

Pârâții au fost informați, prin intermediul facturilor lunare și a reclamației, despre existența datoriei și necesitatea achitării acesteia, prin care se pune în vedere pârâților să-și execute obligațiile, dar aceștia nu și le-au executat până în prezent, din care considerente solicită încasarea forțată în mod solidar a datoriei în sumă de 9591,21 de lei pentru serviciile comunale și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

Prin hotărârea din 01 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

acțiunea a fost admisă integral.

Pentru a da soluția respectivă, prima instanță a reținut că, în perioada ianuarie 2013 - ianuarie 2014, pârâții nu au înregistrat restanțe la plata energiei termice, însă începând cu luna februarie 2014, au fost admise restanțe la achitarea serviciilor de gospodărie comunală prestate de reclamant, până în luna aprilie 2018, respectiva restanță acumulată fiind în mărime de 9591,21 de lei. Totodată, analizând calculul descifrat anexat, prima instanță a constatat, că în perioada cuprinsă între ianuarie 2014-aprilie 2018, pârâții în mod regulat au efectuat plăți în contul datoriilor formate, fapt ce denotă recunoașterea datoriei imputate, iar ca consecință a întreruperii termenului de prescripție, termenul pentru înaintarea prezentei acțiuni a început a curge de la ultima achitare efectuată, în luna aprilie 2018.

La 20 februarie 2019, (în interiorul termenului de atac), avocatul Trofimov Igor, în numele și interesele lui Glazcov Vadim și a Glazcova Mariannei, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 0827358 din 02 octombrie 2018, a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost admis și s-a casat hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca prescrisă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut ca fiind incorectă concluzia instanței de fond privind întreruperea termenului de prescripție prin acțiuni de recunoaștere a datoriei de către pârâții/apelanți, or, suma datorată, cerută spre încasare de „Termoelectrica” SA, este o datorie istorică, apărută în lunile februarie-martie 2014, fapt confirmat însăși de către „Termoelectrica” SA, prin datele din informația cu privire la sumele calculate și cele achitate de pârâți în perioada anilor ianuarie 2013-mai 2018.

Astfel, potrivit acestei informații, pârâții Glazcov Vadim și Glazcova Marianna au acumulat datoria în sumă de 9591,21 de lei către februarie 2014, iar începând cu martie 2014 această datorie istorică a rămas neschimbată.

Potrivit datelor prezentate anume de „Termoelectrica” SA și confirmate prin copiile de pe facturile de plată prezentate de pârâții/apelanți Glazcov Vadim și Glazcova Marianna, ultimii, începând cu luna martie 2014, au efectuat doar plata pentru serviciul curent de energie termică livrat de „Termoelectrica” SA.

Începând cu această perioadă – martie 2014, Glazcov Vadim și Glazcova Marianna nu au efectuat nicio plată a datoriei istorice apărute și existentă din luna martie 2014. La rândul său, SA „Termoelectrica” și ACC „NR. 118” nu au prezentat nicio probă în acest sens, iar faptul pretins de prima, cum că prin plățile regulate efectuate de consumatorii serviciului, aceștia ar fi recunoscut datoria istorică, este unul declarativ și contrar probelor prezentate de oponenți.

Totodată, instanța de apel a indicat că, Glazcov Vadim și Glazcova Marianna au prezentat înscrișuri – facturile de plată pentru serviciul de energie termică livrat de „Termoelectrica” SA, pentru perioada decembrie 2014-aprilie 2018, unde este arătat că consumatorii au achitat doar consumul curent, indicând direct și expres acest fapt în facturi.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că acțiunea a fost înaintată în instanță cu omiterea termenului de prescripție, pârâții invocând acest aspect în apărarea sa încă în instanța de fond. Or, după cum a fost indicat anterior „Termoelectrica” SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, înaintând acțiune oblică în interesul ACC „NR. 118” către Glazcov Vadim și Glazcova Marianna, la 31 mai 2018, solicitând încasarea unei datorii care a apărut încă în luna martie 2014.

Apelanții/pârâți au invocat expirarea termenului de prescripție, iar reclamantul/intimat nu a făcut dovada, că acest termen a fost suspendat sau întrerupt, în temeiul survenirii situațiilor indicate la art. 274 și art. 277 Cod civil (în vigoare la data producerii faptului juridic), or, suma pretinsă spre achitare de către reclamantul/intimat este indicată în rubrica datorii din toate facturile, cum și în informația privind modul de calculare și achitare a energiei termice livrate, figurând din martie 2014.

În context, nici „Termoelectrica” SA și nici ACC „NR. 118” nu au solicitat repunerea în termen și nu au prezentat oricare probe în acest sens, alegând o altă cale de apărare a drepturilor și intereselor sale, invocând și pretinzând că pârâții, prin acțiunile sale certe și concludente, au recunoscut datoriile istorice, deoarece regulat au achitat serviciul livrat.

Instanța de apel, repetând concluziile sale anterioare, a reiterat că această poziție este una greșită, contrară situației și stării de fapt real existente, din care cauză nu poate fi acceptată și admisă. Or, pârâții/apelanți Glazcov Vadim și Glazcova Marianna, deși au efectuat achitări regulate și sistematice pentru energia termică consumată, aceștia au achitat doar consumul curent, concret indicând destinația plății în facturile de plată. Consumatorii, în toată perioada de când a apărut datoria în litigiu – martie 2014, nu au efectuat nicio achitare a datoriilor istorice.

Astfel, instanța de apel a reținut că speței îi sunt aplicabile prevederile art.267 Cod civil (în vigoare la data producerii faptului juridic), acțiunea urmând a fi respinsă ca prescrisă. În consecință, instanța de apel considerând că argumentele aduse de apelanții Glazcov Vadim și Glazcova Marianna și-au găsit confirmare în cadrul examinării apelului.

La 31.12.2019, SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că, conform art. 267 alin. (1) Cod civil (în redacția de până la 01.03.2019), când este vorba despre prestații succesive, prescripția termenului la acțiune începe să curgă de la data la care fiecare prestație devine exigibilă, iar dacă prestațiile alcătuiesc un tot unitar, de la data ultimei prestații executate.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 08 octombrie 2019 și comunicată participanților la proces la 05 noiembrie 2019 (f. d. 107), iar recursul a fost declarat la 31 decembrie 2019. Astfel, se constată că

societatea-recurentă s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SA „Termoelectrica”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SA „Termoelectrica”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului societății-recurente cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând

determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea societății-recurente, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către SA „Termoelectrica”.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Termoelectrica”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru